

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2021 m. spalio 13 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas), Algirdo Taminsko ir Dalios Vasarienės,

susipažinusi su 2021 m. spalio 5 d. paduotu atsakovės Kauno miesto savivaldybės administracijos kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. liepos 5 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija (toliau – ir Administracija) padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. liepos 5 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo V. J. ieškinį atsakovėms Kauno miesto savivaldybės administracijai ir UAB, Juice & water group" dėl neteisėtai vykdomų statybos darbų padarinių pašalinimo ir ieškovės Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos ieškinį atsakovėms Kauno miesto savivaldybės administracijai, UAB "Juice & water group" bei Ž. R. projektavimo biurui dėl statybos leidimo panaikinimo ir statybos padarinių pašalinimo.

Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose

itvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK 346 straipsnio</u> 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytu) teisės normos (normų) pažeidimą, bei argumentuotai pagristi, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui,

o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismu sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Administracija kasaciniame skunde nurodo, kad teismai nevertino ginčo teritorijos detaliojo plano sprendinių kompleksiškai su aiškinamąjame rašte, kuriame, be kita ko, duodamos nuorodos į ginčo žemės sklypo detalųjį planą, nurodytais sprendiniais. Tai prieštarauja STR 1.04.04:2017 "Statinio projektavimas, projekto ekspertizė", patvirtinto Aplinkos ministro 2016 m. lapkričio 7 d. įsakymu Nr. D1-738, 37 punkto nuostatai, kuri apibrėžia aiškinamojo rašto sprendinių prioritetą prieš brėžinius, esant pastarųjų kolizijai. Be to, teismai pažeidė Teritorijų planavimo įstatymo 17 straipsnio 2 dalį, pagal kurią detalieji planai galioja neterminuotai arba tol, kol parengiami ir patvirtinami juos keičiantys to paties lygmens teritorijų planavimo dokumentai. Kasaciniame skunde taip pat teigiama, kad teismai nepagrįstai atsisakė vertinti vėlesnes projekto laidas, ignoruodami minėto STR 1.04.04:2017 45 ir 48 punktus, suteikiančius teisę projektuotojui leidžiant projekto laidas ištaisyti neesminius projekto trūkumus ir statyti toliau pagal išduotą statybos leidimą. Teismai netinkamai taikė ir STR 1.05.01:2017 "Statybą leidžiantys dokumentai. Statybos užbaigimas. Statybos sustabdymas. Savavališkos statybos padarinių šalinimas. Statybos pagal neteisėtai išduotą statybą leidžiantį dokumentą padarinių šalinimas" 48.1 ir 48.5 punktus, nes nusprendė, kad bet koks konstrukcijų pakeitimas laikytinas esminiu, todėl privalo būti gautas naujas statybą leidžiantis dokumentas.

Administracijos nuomone, apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai netaikė Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. D1-83 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 2.02.08:2012 "Automobilių saugyklų projektavimas" ir nepagrįstai išintinai rėmėsi ekspertės R. B. išvada, kurioje analizuoti tik tie statybos techninia i reglamentai, kuriuose nėra aptartos mechanizuotos automobilių saugyklos. Atsisakydamas taikyti specialiąją teisės normą, reglamentuojančią mechanizuotą automobilių saugyklų projektavimą, ir taikydamas bendrąją teisės normą, apeliacinės instancijos teismas padarė CPK 3 straipsnio 7 dalies pažeidimą.

Atsakovės teigimu, teismai padarė ir CPK 270 straipsnio 4 dalies 3 punkto taikymo pažeidimą bei nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, nes nepagrindė, kodėl atsisako vertinti į bylą pateiktą UAB "Bakūžė LT" techninės priežiūros vadovo2018 m. vasario 12 d. pažymą, eksperto L. U. ekspertizės išvadą, eksperto dr. J. R. išvadą.

Atsakovės teigimu, spręsdamas dėl kaltų asmenų nustatymo, žalos iš jų išieškojimo, apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė ir aiškino Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 33 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktus, neteisingai paskirstė atsakovų atsakomybę. Administracijos nuomone, teismai netinkamai nustatė Administracijos kaltės laipsnį, nurodė nepagrįstai mažą statytojo kaltę, netinkamai taikė teisės normas, reglamentuojančias projektuotojo, parengusio projektą, atsakomybę. Be to, buvo nukrypta nuo kasacinio teismo praktikos dėl res judicata (įsiteisėjęs teismo sprendimas) instituto taikymo ir tai lėmė nepagrįstą ir neteisėtą išvadą, kad statytojo kaltės laipsnis šalinant

neteisėtos statybos padarinius yra tik 35 procentai.
Atrankos kolegija, susipažinusi su atsakovės kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Pažymėtina, kad kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagristi kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos. Šiuo atveju kasaciniame skunde nenurodyta teisės problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Atrankos kolegija taip pat atkreipia dėmesį, kad Administracijos kasacinis skundas turi ir kitų trūkumų. Už kasacinį skundą atsakovė sumokėjo 150 Eur žyminio mokesčio, nors, vadovaujantis <u>CPK 80 straipsnio</u> 1 dalies 6 punktu, 7 dalimi, 82 straipsniu, turėjo būti mokamas 166

Eur žyminis mokestis.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Administracijos kasacinis skundas neatitinka <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK 350 straipsnio</u> 2 dalies 3, 4 punktai).
Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžinamas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis (<u>CPK 350 straipsnio</u> 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai (j. a. k. 188764867) 150 (vieną šimtą penkiasdešimt) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2021 m. rugsėjo 30 d. ("Luminor" banko unikalus mokėjimo kodas Nr. 18403).

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Antanas Simniškis

Algirdas Taminskas

Dalia Vasarienė